

4. Купівля самого стартапу разом з командою може стати вирішенням проблеми в короткостроковій перспективі, але є ризик, що з часом у співробітників знизиться мотивація.

5. Запрошення взяти участь в інкубаторі банку. Такий формат провокує подальші питання про права на розробки, які були зроблені в рамках інкубатора. В цьому плані і стартапами, і банки вимагають додаткового юридичного захисту.

6. Модель відкритих інновацій. Має на увазі, що банк анонсує проблему, а стартапи пропонують її можливе рішення. На нашу думку, це один з найбільш взаємовигідних форматів співпраці.

Отже, ми дійшли висновку, що подальший розвиток фінансових технологій в Україні вимагає від економічної системи йти в ногу з фінансовими тенденціями і попитом на сучасні послуги.

ОБЛІК ТА ОПОДАТКУВАННЯ КАПІТАЛЬНИХ ІНВЕСТИЦІЙ ПІДПРИЄМСТВА

Старенков Д.О.

*Науковий керівник: Хорошилова І.О., к.е.н, доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Зважаючи на специфічні умови діяльності деяких підприємств, їх виробничий потенціал, непомірно високі для підприємства ціни на обладнання та послуги, промислові підприємства вимушені господарським способом самостійно виготовляти нестандартне устаткування, виконують роботи з капітального будівництва, створюють комп'ютерні програмні продукти. Така діяльність промислового підприємства є специфічною складовою частиною його інвестиційної діяльності і вимагає адекватної системи організації бухгалтерського обліку. В такому випадку при організації бухгалтерського обліку капітальних інвестицій необхідно керуватися відповідними законодавчими і нормативними документами.

Проблематика капітальних інвестицій з одного боку це – проблемні аспекти обліку капітальних інвестицій явним чином зумовлені на тому що наявністю не визначеностей та суперечливих положень різних регулюючих документів з питань бухгалтерського обліку, а з іншого – вимоги до звітного відображення інформації, щодо якої не виділено ніяких окремих об'єктів бухгалтерського обліку. Діюча система обліково-аналітичних показників не відображає повною мірою усього розмаїття інвестиційних процесів. Тому, доцільно було б відокремити статті фінансового та реального інвестування підприємств за різними видами фінансових та майнових вкладень в окремі примітки до фінансової звітності.

Діяльність підприємств з покупкою, створенням та капітальним поліпшенням основних засобів, нематеріальних, довгострокових біологічних та інших необоротних активів є однією з важливіших частин в інвестиційній

діяльності підприємства. Відповідно до норм які прописані в Податковому кодексі України, операції з капітальними підприємств, які використовують загальну систему оподаткування, підлягають оподаткування податком на додану вартість.

При використанні коштів на придбання основних засобів суми, що обліковують на рахунку 48 «Цільове фінансування і цільові надходження», списують на рахунок 69 «Доходи майбутніх періодів».

Відповідно, податкові зобов'язання з податку на додану вартість за операціями з придбання, а також покращенням власних необоротних активів власного виробничо-господарського призначення у підприємства не виникають. Але, якщо на підприємстві, здійснюють господарську діяльність щодо необоротних активів невиробничого призначення, податкові зобов'язання з податку на додану вартість необхідно нараховувати.

Але, по при це необхідно враховувати не тільки прямі, а також і накладні витрати, базуючись на кошторисну вартість або фактичні витрати по кожному із об'єктів інвестування. За для цього на підприємстві постає необхідність організації систему обліку фактичних витрат за кожним з об'єктів капітального інвестування.

У процесі обліку інвестиційних витрат за позамовним методом не буде виникати проблем з визначенням фактичної величини прямих матеріальних, трудових та інших витрат. Після того як ми закінчили поточний місяць і визначили фактичні повні витрати за завершеними і прийнятими роботами зі створення та поліпшення невиробничих необоротних активів повинні оформлятися податкові накладні. Вказані у них розміри податкових зобов'язань з податку на додану вартість будуть складовою частиною в інвестиційних витратах підприємства, які обліковуються на рахунку 15 «Капітальні інвестиції» та, відповідно, й первісної вартості таких облікових об'єктів необоротних активів. У бухгалтерському обліку суми податкових зобов'язань з податку на додану вартість відображають проведеннями за дебетом рахунку 15 «Капітальні інвестиції» (субрахунки 151 «Капітальне будівництво», 152 «Придбання (виготовлення) основних засобів» та ін.) і кредитом рахунку 64 «Розрахунки за податками й платежами», субрахунок 641 «Розрахунки за податками».

Ця інформація без будь-якої додаткової обробки підлягає використанню в процесі здійснення оперативного контролю за використанням виробничих ресурсів, задіяних у процесі капітального інвестування, для забезпечення об'єктивного формування інвентарної вартості необоротних активів, заповнення бухгалтерської та статистичної звітності.

Література:

1. Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/996-14> (дата звернення: 11.01.2019).

2. Закон України «Про податок на додану вартість». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/168/97-вр> (дата звернення: 12.01.2019).

3. Інструкція з бухгалтерського обліку податку на додану вартість. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0284-97> (дата звернення: 13.01.2019).

ПОДАТКОВЕ ПЛАНУВАННЯ ЯК ЗАСІБ УДОСКОНАЛЕННЯ ПОДАТКОВОЇ ПОЛІТИКИ ПІДПРИЄМСТВА

Тиха А.О.

*Науковий керівник: Бочарова Н.А., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Одним з основних методів мінімізації податкової політики підприємства є податкове планування. Як відмічає В.М. Рожелюк, податкове планування – це розробка методів і способів, спрямованих на зниження податкового навантаження, збільшення оборотних засобів після сплати податків, зборів та платежів, які суттєво сприяють удосконаленню методів господарювання, підвищенню рентабельності виробництва, фінансової стійкості і виконання ним зобов'язань перед бюджетом, банками, інвесторами та іншими кредиторами [1]. В основі податкового планування лежить максимальне використання усіх передбачених законом пільг. Елементи податкового планування, навіть якщо воно спеціально не організується та не реалізується, є в діяльності кожного підприємства. Проте ефективність податкового планування значно підвищується за умови його правильної та цілеспрямованої організації, яка передбачає розробку плану, мети і завдань податкового планування, а також опрацювання та реалізацію схем мінімізації податкових платежів.

Застосовуючи методи аналізу, синтезу, логічного узагальнення та системного підходу формуємо систему податкового планування на АТП, яка буде розглядатися на трьох рівнях: стратегічному, поточному та оперативному. На кожному з цих рівнів виконується конкретно визначені етапи.

Стратегічне планування здійснюється на період від одного до трьох років. Його метою є визначення податкової стратегії на майбутній період як складової загальної частини фінансової стратегії. Воно здійснюється на підставі загальної економічної стратегії підприємства, виходячи з мети його діяльності. Головним завданням податкового планування є підвищення добробуту власників підприємства за рахунок збільшення отриманих доходів та прибутку й зменшення податкових платежів, які є частиною загальних витрат підприємства. Стратегічне планування включає такі етапи:

I. Розробка податкової стратегії, виходячи з загальної стратегії економічного розвитку і прогнозування зовнішніх податкових умов та пільг з врахуванням можливих змін податкового законодавства і економічної політики регіональних органів місцевого самоврядування.

II. Дослідження зовнішніх факторів.

III. Формування стратегічних цілей податкового планування.